

Revistă premiată cu medalia și diploma „Pamfil Șeicaru“ pentru literatură 2008

Climatare

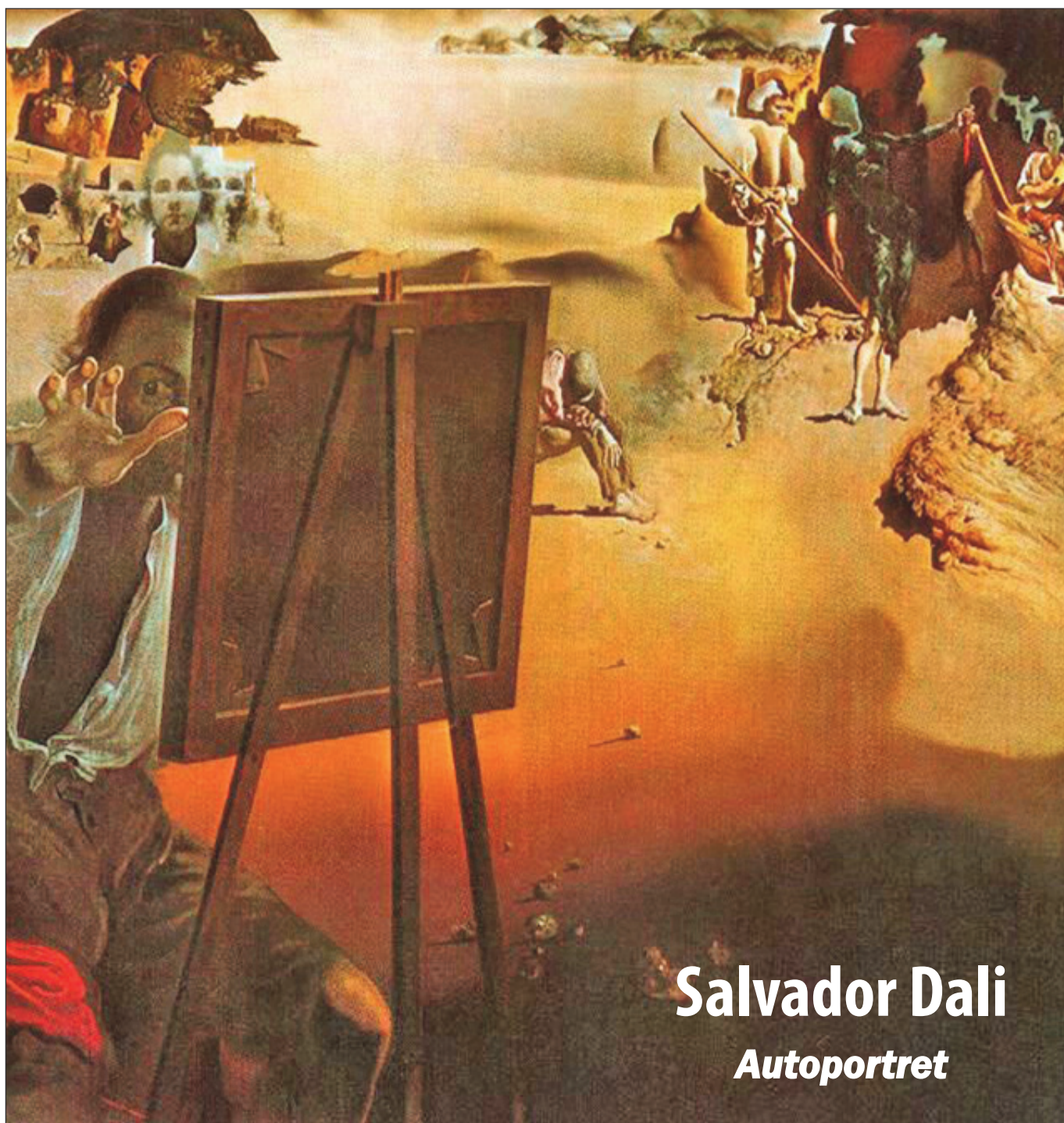
55

Anul 5
iunie
2012

Director fondator:
Ion Iancu Vale

literare

Revistă literară și de cultură românească
Fondată: mai 2007

Salvador Dalí
Autoportret

Tenere ogni speranza voi ch'entrate

mult prea departe de aproape
și mult prea aproape de nimic
cineva a creat timpul și m-am în-
chinat lui

trecut prezent viitor
sfânta treime a fricii de eternitate

am iubit zeii de sticlă
(și eu după chipul și asemănarea lor)
ah, dacă frumusețea ar fi putut
să oprească timpul în loc...

...aș fi dorit să fiu o femeie
neasemuit de frumoasă
în zidul manolic al ochilor celorlați
aș fi dorit să mor

dar dragostea care trebuia
să-mi iasă pe gură
a devenit piatră
mi-am legat-o de gât
și m-am aruncat în propriul meu sânge
știam că nimeni nu este profet
în inima lui

în zadar am așteptat înțelepciunea
primăvara veșnică
a cuvintelor sale
am cugetat... deci m-am scufundat
adânc
tot mai adânc și fără colac de sal-
vare
adevărul a ieșit la suprafață
sufletul rezidual
al gândurilor abisale

cât despre aduceri-aminte
tenere ogni speranza voi ch'entrate
sexul este singurul infern accesibil
cu drum de întoarcere

Rugă ultimului poem

îmi citesc ultimul poem
sunt trist chiar dacă el

Poeme din volumul în pregătire

„Rugă ultimului poem”

de Ionuț Caragea

se va îndrăgosti de alți cititori
sau de alte poeme

(chiar nu știți că poemele
se iubesc între ele când se lipsesc
două pagini?)

îmi citesc ultimul poem
îmi amintesc cum i-am dat suflet
cum i-am dat nume
cum l-am învățat să meargă silabă
cu silabă

cum l-am învățat să râdă
când simțea numai durere
cum l-am certat și i-am tăiat din
porția de cuvinte
(i-am spus să nu vorbească cu gura
plină
să aibă răbdare să caute esența lu-
crurilor să guste viața
ca pe un vin vechi preschimbat din
apa tuturor suferințelor)

îmi citesc ultimul poem
împreună am pus capăt
războiului de treizeci și șase de ani
cu umbrele cu spaima cu celălalt eu
și nici acum nu știu dacă am pierdut
dacă am învins dacă pacea
peste tâmpile mele a nins
(victoriile se conjugă doar la timpul
pierdut
ținând inima pe post de spadă și scut)

îmi citesc ultimul poem
și-l rog să le spună
și celorlalți
că exist
că alte poeme vor veni
ca o herghelie de fluturi sălbateci
cu aripile întinse peste lume
lovind din copite

îmi citesc ulti...

Groparul orb

întrupul poemului

este întocmai ca răsăritul
iar pagină albă o mare misterioasă
care mă cheamă-n adâncuri
dar umbra mă ține de mână
- nu te duce încă, lasă primul val
să se izbească de stâncă

și stânca seamănă cu inima mea
o așchie înfiptă în toracele timpului

un vas fantomă și salva
de puncte puncte spărgând liniștea

sfârșitul poemului
este întocmai ca noaptea cea mai lungă
de care nu vrei să te despart
în care nu vrei să adormi de teama
necunoscutului

groparul orb sapă mormântul ulti-
mului cuvânt
doar păsările mai poartă în tril
amintirea poemului

Zbor deasupra unui cuib de hamburgeri

din întreg stadionul se auzea doar
inima lui

se antrenase de nenumărate ori
dar nu trecuse niciodată în competiții
peste propria sa înălțime
se încurajă

își potrivește pașii
și se desprinsese de sol
corpul i se undui
pluti pentru două secunde
și ateriză direct în rugăciune
de mulțumire
spectatorii spuneau că fusese
o săritură modestă
continuau să-și bea berea
și să-și înfulece hamburgerii
fără să înțeleagă
ce se întâmplă cu adevărat

Adulmecând osul

„singurătatea naște monștri”
monștrii nu pot fi îmblânziți decât
de îngeri
dar îngerul meu tace
și-mi sugerează sufletul ca un vampir
nu-i mai ajunge
în curând voi fi un mormânt
profanat de propria umbră

orice tristețe are o consolare amară
oglinzile nu mor niciodată
își schimbă stăpânul la fiecare privire
doar eu stau ca un câine în fața unui străin
adulmecând osul